

वा० रा०

॥८२॥

तमसासंज्ञं नदीद्वयं ॥ अयोध्यासमीपे गंगावाकतत्परपारे च ॥ दिव्यसंकाशः दिव्यदेशसदृशः ॥ १६ ॥ सीतां प्रति सीतापरित्यागमुद्दिश्य ॥ १७ ॥ मह्यं मम एतत्प्रतिवारिते एत
तस्य प्रतिवारणे इत्यर्थः ॥ २० ॥ भुजाभ्यामिति पाठेऽपि पादाभ्यामित्येवार्थः ॥ ये वाक्यान्तरेऽस्मद्वाक्यमध्ये मामनुनेतुं ये ब्रूयुस्ते मदभीष्टविधातनान्नित्यं ममाहिताः नाम अहि

आश्रमो दिव्यसंकाशस्तमसातीरमाश्रितः ॥ तत्रैनां विजने देशे विस्तृत्य रघुनंदन ॥ १८ ॥ शीघ्रमागच्छ सौमित्रे कुरुष्व वचनं मम ॥
न चास्मि प्रतिवक्तव्यः सीतां प्रतिकथंचन ॥ १९ ॥ तस्मात्त्वं गच्छ सौमित्रे नात्र कार्या विचारणा ॥ अप्रीतिर्हि परामर्त्यं त्वयैतत्प्रतिवारि
ते ॥ २० ॥ शापिता हि मया यूयं पादाभ्यां जीवितेन च ॥ ये मां वाक्यान्तरे ब्रूयुरनुनेतुं कथंचन ॥ अहितानामते नित्यं मदभीष्टविधातनात् ॥
॥ २१ ॥ मानयंतु भवंतो मां यदि मच्छासने स्थिताः ॥ इतोऽघनीयतां सीता कुरुष्व वचनं मम ॥ २२ ॥ पूर्वमुक्तो ह मनया गंगातीरे ह माश्र
मान् ॥ पश्येयमिति तस्याश्च कामः संवर्त्यतामयं ॥ २३ ॥ एवमुक्त्वा तु काकुत्स्थो बाष्पेण पिहितेक्षणः ॥ संविवेश स धर्मात्मा भ्रातृभिः
परिवारितः ॥ शोकसंविग्नहृदयो निशश्वासयथा द्विपः ॥ २४ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० पंचचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ ६३ ॥ ततो
रजन्यां व्युष्टायां लक्ष्मणो दीनचेतनः ॥ सुमंत्रमब्रवीद्वाक्यं मुखेन परिशुष्यता ॥ १ ॥ सारथे तुरगान् शीघ्रान्योजयस्व रथोत्तमे ॥ स्वास्ती
र्णी राजवचनात् सीतायाश्चासनं शुभं ॥ २ ॥ सीता हिराजवचनादाश्रमं पुण्यकर्मणां ॥ मयानेयामहर्षिणां शीघ्रमानीयतां रथः ॥ ३ ॥ सु
मंत्रस्तुतये तु क्वायुक्तं परमवाजिभिः ॥ रथं सुरुचिरप्रख्यं स्वास्तीर्णं सुखशय्यया ॥ ४ ॥ आनीयो वाचसौ मित्रि मित्राणां मानवर्धनं ॥
रथोऽयं समनुप्रातो यत्कार्यं क्रियतां प्रभो ॥ ५ ॥ तादृतिप्रसिद्धं ॥ २१ ॥ किं तर्हि कर्तव्यं तत्राह ॥ मानयंत्विति ॥ २२ ॥ ननु सीते विसर्जनाय वनं चलेति कथं वक्तुं

शक्यं तत्राह ॥ पूर्वमिति ॥ २३ ॥ संवर्त्यतामनुष्ठीयतां ॥ भ्रातृभिः परिवारितः प्रविवेश तान्विसृज्य स्ववेदमतिशेषः ॥ २४ ॥ इति रा० वा० उ० पंचचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४५ ॥ अथ लक्ष्म
णेन सीतानयनं तत इति ॥ १ ॥ सीतायाः शुभमासनं राजभवनादानीय स्वास्तीर्णं रथं कुरु ॥ २ ॥ किमर्थं सीताया आसनं तत्राह ॥ सीता हीति ॥ ३ ॥ सुरुचिरप्रख्यं सुंदरशोभनं ॥ ४ ॥ ५ ॥

उ० कां०

॥८२॥